ASPECTS OF SCHOOL ABSENTEISM IN RURAL ENVIRONMENT

Adriana Florentina Călăuz
Lecturer, PhD. Technical University of Cluj-Napoca, University Center of Baia Mare

Abstract: School absenteeism is a phenomenon with spectacular dynamics in recent decades. The issue of school absenteeism is a current matter, because in these days, such situations lead to school abandonment. Sociologists believe that abandoning school is a social issue that generates a set of long-lasting consequences. Research shows that those who drop out of school are unlikely to be integrated into the workforce. Those who have interrupted their studies are more dependent on social maintenance and help programs than the rest of the population. Currently, in Romania ,. in the period 2008-2018, the dropout rate for grades I to IV almost tripled, and for grades V-VIII, abandonment rates increased fourfold. The present study aims to highlight some aspects of the dynamics of the school absenteeism phenomenon from a technological high school, during the school year 2017-2018, from a rural locality in the county of Maramures.

Keywords: school dropout, school absenteeism, school performance, school failure

Absenteismul şcolar este un fenomen cu o dinamică spectaculoasă în ultimele decenii. El este definit ca o problemă socială, o problemă de actualitate în multe societăţi contemporane, fiind explicat mai mult prin caracteristicile socioculturale ale mediului de proveniență, manifestându-se mai frecvent în mediul rural şi în familiile sărace.

Acest fenomen reprezintă unul din multiplele forme ale eşecului şcolar. Noţiunea de eşec şcolar are conţinuturi diferite de la un sistem de învăţământ la altul, printre cele mai întâlnite sensuri, pe lângă abandonarea prematură a şcolii, numărându-se: decalajul între potenţialul personal şi rezultate, părăsirea şcolii fără o calificare, dificutăţile individuale de învăţare, repentenţia şi analfabetismul, incapacitatea de a atinge obiectivele pedagogice, eşecul la examenele finale. Disproporţia tot mai mare dintre posibilităţile elevului şi solicitările mereu în creştere ale şcolii generează o rezistenţă, pasivă iniţial (dezinteres, apatie, demotivare), urmată de o fază activă (aversiune şi fobie şcolară, absenteism)[1].

Atunci când elevii încep să lipsească sistematic şi generalizat de la şcoală, această conduită reprezintă un semnal tardiv al existenţei problemelor; absenteismul constituie o formă de agresiune pasivă împotriva şcolii, indicând că elevii fug de la şcoală chiar cu riscul de a fi pedepsiţi. Reacţiile negative ale şcolii şi ale părinţilor întreţin mecanismele de apărare ale elevului, creând un cerc vicios, în care abandonul tinde să apară drept unica soluţie prin care se pot rezolva toate problemele[2].

Elevul care lipseşte de la şcoală pleacă de acasă, echipat corespunzător, la ora potrivită pentru a respecta orarul şcolar şi revine acasă, la ora potrivită, în funcţie de programul zilei. El îşi petrece însă ziua departe de casă şi de şcoală, colindând magazinele, se refugiază în Internet-café-uri, îşi vizitează prietenii sau se asociază cu unii covârstnici aflaţi în situaţii similare, îşi petrece timpul în baruri, în cinematografe, săli de jocuri, gări, parcuri. Când activităţile realizate în mod obişnuit în zilele în care lipseşte de la şcoală devin o rutină plictisitoare, elevul poate face tranziţia spre alte activităţi: consumul de alcool sau de droguri, traficul de droguri, furtul, prostituţia.

[1] Jigău, M.(1998), *Factorii reuşitei şcolare*. Bucureşti: Editura Grafo Art.
[2] Marian Claudia, (2011), *Agsivtata în școală . Determinări, mecanisme și traiectorii*. Ed.Limes, Cluj Napoca

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)

Absenteismul conduce la abandonul şcolar, dar este, concomitent, cel mai important factor catalizator pentru consumul de droguri, violenţă şi infracţionalitate. Părinţii nu ştiu că, de fapt, copilul lor nu a fost la şcoală în tot acest timp. La şcoală, cel care lipseşte poate oferi motive plauzibile pentru absenţa sa, dar mai devreme sau mai târziu atât părinţii cât şi profesorii vor înţelege adevărata semnificaţie a conduitei elevului[3].

Inexistenţa unui climat bazat pe încredere şi pe dezvoltarea stimei de sine, creează o deficienţă la nivelul implicarii elevilor în propria formare, perpetuată de ancorarea cadrelor didactice în strategii educative bazate pe metode clasice de predare–învaţare. Discrepanţa dintre valorile specifice instituţiei şcolare şi cele care structureaza mediul familial determină un dezechilibru social. Ţinuta elevilor diferenţiată în funcţie de posibilităţile materiale ale părinţilor face ca între elevi să apară tensiuni, frustrări, tendinţe de marginalizare a celor cu posibilităţi reduse.

Motivaţia pentru frecventarea şcolii trimite la înţelegerea percepţiei elevilor asupra situaţiilor şcolare în care sunt implicaţi. O motivaţie pozitivă pentru activitatea şcolară derivă din satisfacerea trebuinţei de afiliere, deci din bucuria interacţiunii cu ceilalţi, din valoarea emoţională intrinsecă a achiziţionării de cunoştinţe şi din pozitivarea imaginii de sine în urma diverselor forme de succes. Rezultă că grija arătată de o instituţie şcolară faţă de calitatea relaţiilor interumane, climatul afectiv din şcoală, crearea oportunităţilor de succes pentru toţi sunt variabilele-cheie ale şcolii în privinţa diminuării absenteismului şi a consolidării motivaţiei şcolare.

Un rol important în diminuarea absenteismului îl au adulţii din şcoală (cadrele didactice) care să fie empatici şi disponibili din punct de vedere emoţional, pentru a se putea implica în relaţii cu elevii impregnate afectiv, bazate pe acceptarea necondiţionată a elevilor. Din punct de vedere tehnic, empatia şi disponibilitatea afectivă a profesorilor depind de capacitatea lor de a recunoaşte, ghida şi controla sentimentele, atât pe cele personale, cât şi pe cele ale elevilor. Deşi nu orice elev poate trezi imediat sentimentul de acceptare necondiţionată din partea profesorilor, aceştia îşi pot controla sentimentele astfel încât să-i înţeleagă pe elevi, iar cu timpul afecţiunea să devină reală.

În acest scop, pentru construirea relaţiei terapeutice cu elevii, Wills (Wills, Throw Away Thy Rod, Victor Golancz, Londra, 1960, p.60-65) subliniază[4]:

- importanţa modului în care este întâmpinat şi primit iniţial elevul de către profesor; o primire caldă este decisivă în perceperea atmosferei educaţionale de către elev şi îi poate determina reacţii şi atitudini pe termen lung faţă de învăţare, şcoală, profesor;

- importanţa atmosferei informale în activitatea educativă, bazată pe folosirea prenumelor sau chiar a poreclelor elevilor, în cazul în care acestea nu stigmatizează;

- nevoia de a le permite elevilor să experimenteze relaţii cu cât mai multe persoane – adulţi, covârstnici – dar şi nevoia de a permite elevului să aleagă adulţii cu care doreşte să lucreze;

- abilitatea personalului şcolar de a recunoaşte progresul în conduita elevilor şi de a stimula implicarea elevilor în efortul de autocunoaştere;

- nevoia de organizare flexibilă a vieţii şcolare, astfel încât profesorii să poată petrece mai mult timp cu elevii, chiar dacă aceştia nu fac parte din clasa la care predau ei;

- capacitatea profesorilor de a se implica în mai multe relaţii terapeutice; acestea pot intra în competiţie unele cu altele, dar profesorul trebuie să acţioneze într-o manieră similară cu cea a părinţilor care au mai mulţi copii;

- capacitatea de a recunoaşte că anumiţi profesori sunt mai populari decât alţii, fiind solicitaţi mai mult de către elevi, şi nevoia de a-i sprijini pe aceşti profesori pentru a-şi realiza obiectivele.

De exemplu, în SUA părinţii pot fi responsabilizaţi faţă de frecvenţa şcolară a copiilor lor prin serviciile de asistenţă socială; criteriile de eligibilitate pentru includerea familiilor în diverse

Nemțu, Cristina, (2003), *Devianta scolara. Ghid de interventie in cazul problemelor de comportament al elevilor*, Editura Polirom, Iasi

[4] Wills, *Throw Away Thy Rod, Victor Golancz,* Londra, 1960 p.60-65

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)

programe de asistenţă socială se referă şi la situaţia şcolară a copiilor. Şcoala va comunica clar părinţilor şi elevilor deopotrivă că nu tolerează absenteismul.

Programele centrate pe părinţi urmăresc atât conştientizarea de către părinţi a consecinţelor absenteismului, cât şi susţinerea părinţilor în efortul de a ameliora relaţia copilului cu şcoala; de exemplu, părinţii pot învăţa cum să comunice copilului expectanţe realiste referitoare la succesul şcolar, care sunt simptomele dezangajării copilului faţă de educaţia şcolară, ce şcoli alternative există pentru copiii lor, ce strategii de aducere a acestora la şcoală pot aplica[5].

Scopul cercetării prezente

Prezentul studiu își propune să analizeze unele aspecte ale fenomenului absenteismului școlar în mediul rural, în perioada anului 2017-2018, relația dintre acestea, modul în care interferează intre ele, producând efecte în planul participării elevilor la procesul de integrere școlară.

Obiectivele cercetării

Obiectivele cercetării constau în analiza dinamicii fenomenului absenteismului școlar pe perioada anului 2017-2018, în mediul rural.

De asemenea, analiza unor aspecte cum ar fi: *media generală a elevilor, media la purtare, numărul de absenţe, atitudinea elevilor faţă de şcoală* precum și *atitudinea părinţilor faţă de şcoală* și modul în care acestea influențează absenteismul școlar.

Stabilirea lotului investigaţiei

Populaţia şcolară a localității investigate, şcolarizată la acest liceu tehnologic, este de 513 elevi, repartizați în 32 de clase, de la clasa a cincea, la clasa a zecea.. Din cadrul acestei populaţii şcolare s-au identificat 97 subiecţi care manifestă absenteism şcolar, aceştia constituind lotul cercetării de faţă.

Metode de cercetare

Pentru culegerea datelor, s-au folosit două chestionare, unul adresat elevilor care prezintă un număr ridicat de absenţe și unul adresat părinţilor acestora. Chestionarele sunt formate din 10 itemi (cele dedicate elevilor) şi 8 itemi (cele dedicate părinţilor) cu ajutorul cărora vom obține informatiile privind aspecte analizate.

Chestionarul pentru elevi cuprinde întrebari din care reiese: regularitatea cu care vine elevul la şcoală, interesul elevului faţă de şcoală, principalele motive pentru care acesta frecventează şcoala (ca de exemplu la întrebarea numărul 3: *Vin la şcoală pentru: a învăţa, pentru a mă întâlni cu prietenii, pentru a mă întâlni cu prietenii, pentru alte avantaje*), preferinţele elevului în funcţie de calităţile profesorului ideal şi materia preferată. Chestionarul adresat părinţilor cuprinde intrebari referitoare la opinia lor cu privire la importanţa sau rolul şcolii în viaţa copilului lor, importanţa colaborării părinţilor cu şcoala şi motivele pentru care susţin elevul în frecventarea şcolii şi atitudinea lor faţă de şcoală și educaţia copilului.

Pentru analiza dinamicii fenomenului absenteismului şcolar, s-au realizat calcule de frecvențe simple, folosindu-se programul SPSS.

Pentru analiza variabilelor: *media generală a elevilor, media la purtare, numărul de absenţe, atitudinea elevilor faţă de şcoală* precum și *atitudinea părinţilor faţă de şcoală* și modul în care acestea influențează absenteismul școlar, prelucrarea statistică a datelor a presupus realizarea de corelaţii, folosindu-se programul SPSS, testul-Independent Samples Test, One-Way ANOVA.

Analiza si interpretarea rezultatelor

În figurile de mai jos, este prezentată situaţia absenţelor pe clase, pe perioada unui an de zile. Liceul investigat are în structura sa clase gimnaziale și liceale.

[5] Vrasmas E.A. (2002), *Consilierea şi educaţia părinţilor*. Bucureşti: Editura Aramis

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)

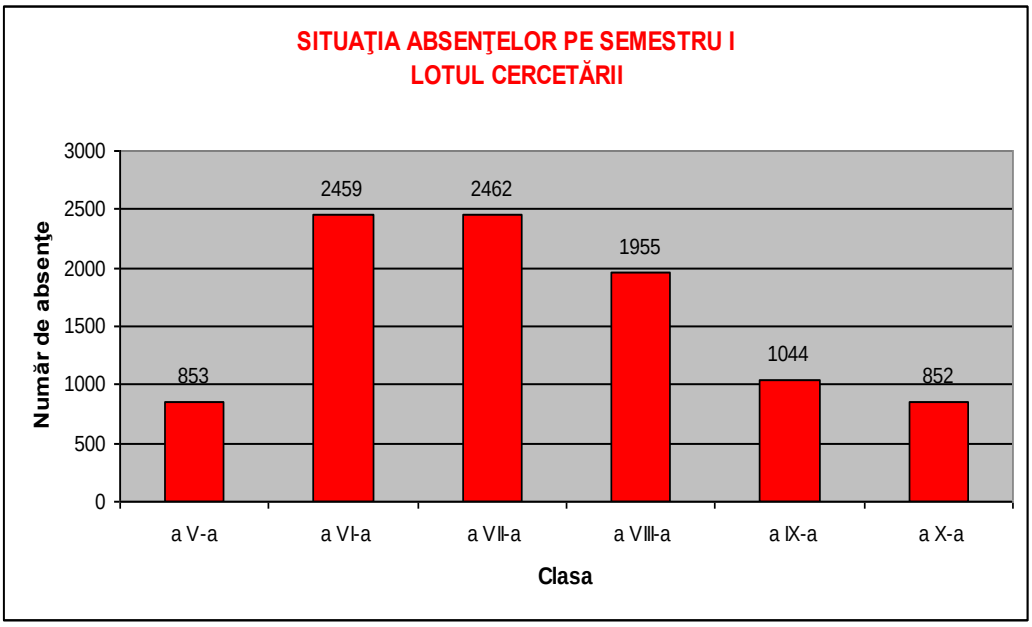

Figura 1. - *Situaţia absenţelor pe semestrul I – Lotul cercetării*

Din figura alăturată (Figura1), reiese situaţia absenţelor pe semestrul I la lotul cercetări, din care reiese faptul că elevii din clasele a VI-a, a VII-a şi clasa a VIII-a, sunt elevii cu cel mai mare număr de absenţe.

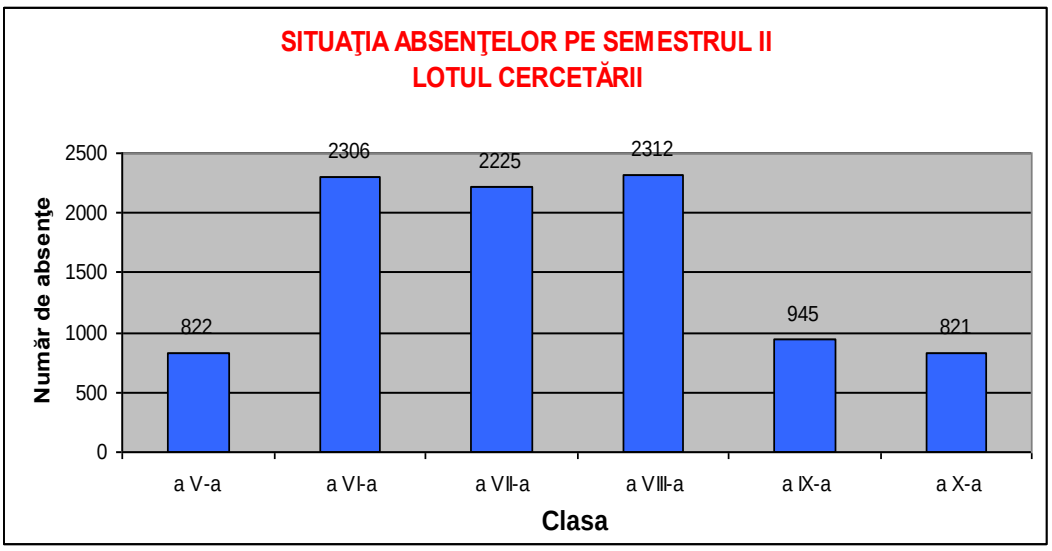

Figura 2. – *Situaţia absenţelor pe semestrul II – Lotul cercetării*

Figura de mai sus (Figura 2) prezintă situaţia absenţelor pe semestrul II la lotul cercetării, iar rezultatele sunt asemănătoare cu cele din semestrul I, cei mai dispuşi spre abandonul şcolar, cu cel mai mare număr de absenţe sunt elevii clasei a VI-a, respectiv clasei a VII-a şi clasa a VIII-a.

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)

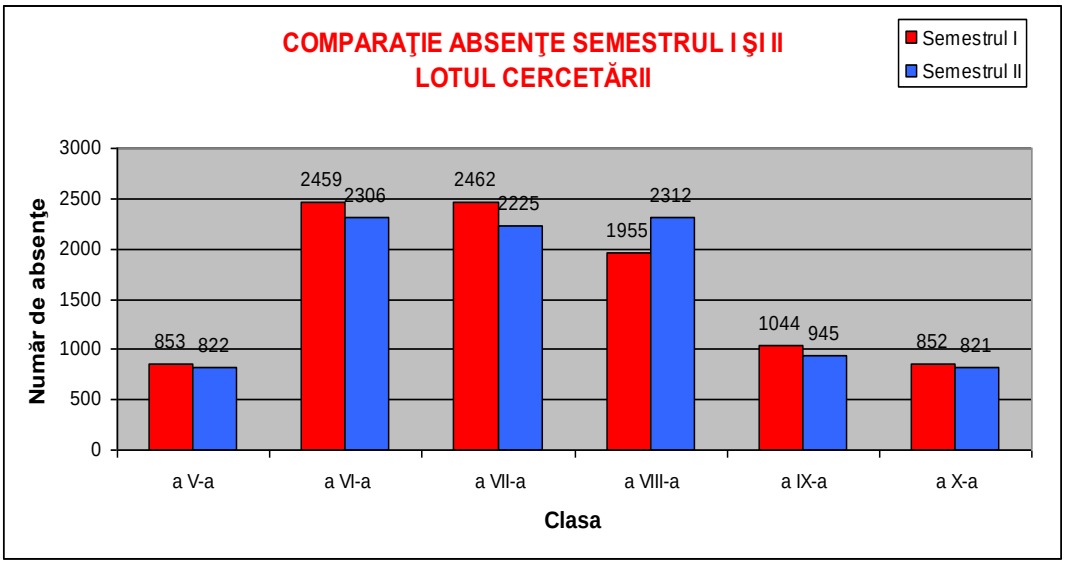

Figura 3– Comparaţie absenţe semestrul I şi I – Lotul cercetării

În figura alăturată (Figura 3), este prezentată o comparaţie între numărul de absenţe între semestrul I şi II, din care reiese faptul că pe ambele semestre elevii din clasele a VI-a, a VII-a şi clasa a VIII-a, deţin cel mai mare număr de absenţe, iar în funcţie de gen, numărul cel mai mare de absenţe este acumulat de persoanele de sex masculin (cu o diferenţă de 1331 de absenţe).

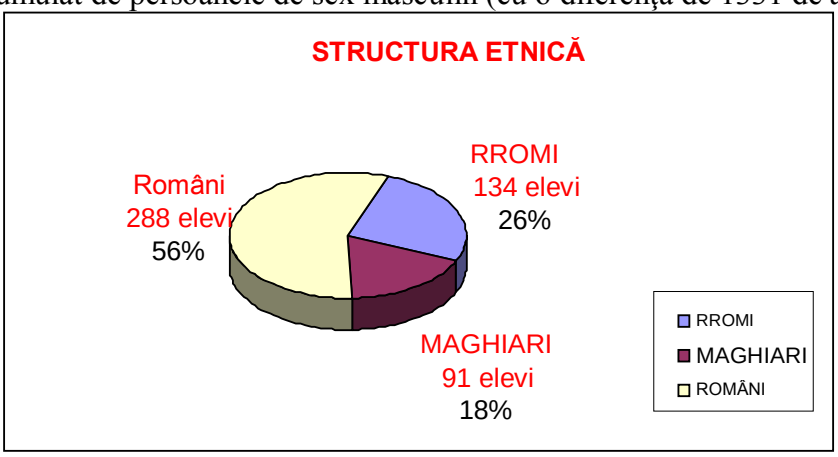

Figura 4. – Structura etnică - Liceul tehnologic

Structura etnică predominantă este etnia română, care reprezintă 56% din totalul populaţiei şcolii (513 elevi) şi 73% din totalul de 97 subiecţi ai lotului cercetării.

Mai jos sunt prezentate rezultatele obţinute în urma prelucrării datelor pentru următoarele variablie: *media generală a elevilor*, *media la purtare, numărul de absenţe, atitudinea elevilor faţă de şcoala* precum si *atitudinea părinţilor elevilor faţă de şcoală* si felul în care acestea influenţează absenteismul şcolar.

Tabel nr.1. *Relaţia dintre media generală şi celelelte variabile analizate*

		media la purtare	**număr absenţe**	**atitudine elevi notă brută**	**atitudine părinţi note brute**
media generală	Corelaţia Pearson (r)	0,653	-0,591	0,670	0,522
	Sig. (2-tailed)	0,000	0,000	0,000	0,000

unde Sig. (2-tailed) = Nivel de semnificaţie (p)

Se observă un coeficient de corelaţie r=0,65, corelaţie medie, la un prag de semnificaţie de p<0,01, între *media generală* şi *media la purtare*. Putem spune următoarele: cu cât creşte media generală cu atât va creşte si media la purtare; există o relaţie de dependenţă între gradul de adaptare

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)

şcolară şi rezultatele şcolare ale elevilor. De asemenea, putem afirma că frecvenţa şcolară este direct proporţională cu rezultatele şcolare (medie la purtare şi medie generală).

Există un coeficient de corelaţie r=-0,59, corelaţie medie la un prag de semnificaţie de p<0,01, intre *media generală* şi *numărul de absenţe*. Deci, cu cât creşte numărul de absenţe cu atât media generală este în scădere. Nefrecventerea cursurilor duce la o slabă însuşire a cunoştinţelor, ceea ce se reflectă în note şi mai apoi în mediile generale. Cu cât fenomenul absenteismului este mai intens cu atât mediile sunt mai mici.

Avem un coeficient de corelaţie este r=0.67, corelaţie mare la un prag de semnificaţie de p<0,01, intre *media generală* şi *atitudinea elevilor faţă de şcoală*. Aceasta însemnă, pe de o parte că elevii cu atitudine pozitivă faţă de şcoală receptează mai bine cerinţele şcolare şi prin urmare media generală corelează cu atitudinea faţă de şcoală, iar pe de altă parte cei care au o atitudine negativă faţă de şcoală sunt indiferenţi în ceea ce priveşte educaţia şi drept urmare media generală este mică, pe măsura implicării acestora în viaţa şcolară.

Coeficientul de corelaţie este r=0,52, corelaţie medie la un prag de semnificaţie de p<0,01 intre *media generală* şi *atitudinea parinţilor faţă de şcoală.* Cu alte cuvinte, *atitudinea parinţilor* faţă de şcoală influenţează media generală a copilului, cea pozitivă determină o creştere a mediei generale pe când o atitudine negativă, va determina medii generale scăzute. Nivelul de educaţie al părinţilor) face ca elevii din clasele primare să fie mai conştiincioşi, mai dornici de cunoaştere dar pe măsură ce aceştia cresc interesul se pierde, prioritate având aportul lor la muncile gospodăreşti pentru a asigura nivelul de trai familiei.

Tabel nr.2. Corelaţia dintre *media la purtare* şi *numărul de absenţe, atitudinea elevilor faţă de note şi atutudinea părinţilor faţă de rezultatele şcolare*

		număr absenţe	**atitudine elevi - notă brută**	**atitudine părinţi-note brute**
media la purtare	Corelaţia Pearson (r)	-0,849	0,567	0,655
	Sig. (2-tailed)	0,000	0,000	0,000

unde Sig. (2-tailed) = Nivel de semnificaţie (p)

Se observă o coreleţie negativă r=-0,84, la un prag de semnificaţie p<0.01 între *media la purtare* şi *numărul de absenţe*, ceea ce înseamnă că numărul de absenţe influenţează media la purtare. Cu cît numarul de absenţe este mai mare, cu atât mai mult scade media la purtare şi invers.

Putem observa ca între media la purtare şi atitudinea fata de note a elevilor, există o relatie pozitiva, r=0,56 şi un prag de semnificaţie p<0.01. Deci, cu cât atutudinea faţă de şcoală este mai bună, cu atât sunt mai mari notele la purtare.

La fel, cu cât atitudinea părinţilor faţă de rezultatele şcolare al copiilor lor este una pozitivă, media la purtare este mai mare.

Tabel nr.3 *Asocierea dintre numărul de absenţe şi atitudinea elevilor/atitudinea părinţilor*

		atitudine elevi notă brută	**atitudine părinţi note brute**
număr absenţe	Corelaţia Pearson (r)	-0,618	-0,529
	Sig. (2-tailed)	0,000	0,000

unde Sig. (2-tailed) = Nivel de semnificaţie (p)

Din tabelul de mai sus, putem observa o relatie negativă între numărul de absenţe şi atitudinea elevilor faţă de şcoală (r=0,61, la un prag de semnificaţie p<0.01). Deci, cu cât numărul de absenţe este mai mare, cu atât scade atitudinea elevilor faţă de note şi interesul lor pentru şcoală.

Atutudinea pozitivă a părinţilor faţă de rezultatele şcolare ale copiilor, duce la diminuarea numărului de absenţe (r=-0,52, p<0.01).

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)

Tabel nr.4. *Asocierea dinre atutudinea elevilor si atitudinea părinţilor faţă de rezultatele şcolare*

		atitudine părinţi note brute	
atitudine elevi notă	Corelaţia Pearson	0,365	unde Sig. (2-tailed) = Nivel de semnificaţie (p)
	Sig. (2-tailed)	0,000	

Din datele prezentate mai sus, observăm o asociere pozitivă (p=0,36) între atitudinea elevilor faţă de note şi atitudinea părintilor faţă de rezultatele copiilor lor, deci cele doua variabile sunt direct proporţionale, cu cât este mai mare interesul părinţilor faţă de şcoală, au atât este mai mare şi interesul copiilor faţă de învaţare.

Nu există diferenţe semnificative în ceea ce priveşte media generală, media la purtare, numărul de absenţe, atitudinea elevi si părinţi faţă de şcoală la băieti şi fete.

Nu exista diferenţe semnificative în ceea ce priveşte accesul la educaţie între fete şi băieţi.

Concluzii şi recomandări

Aşa cum am constatat, din totalul de elevi, 56% sunt de etnie română, 26% sunt de etnie rromă, iar 18% sunt maghiari.

Aceşti elevi provin, în marea lor majoritate din familii cu stare materială medie sau sub medie. Acest aspect este determinat de lipsa locurilor de muncă din zonă. În majoritatea famililor, singurul venit este ajutorul social şi/sau alocaţia copiilor. Trăind într-un astfel de mediu, cu lipsuri de toate tipurile, elevii, de cele mai multe ori pun pe ultimul loc frecventarea programului şcolar.

Educaţia primită este deficitară atât datorită faptului că există probleme financiare dar şi pentru că înşişi părinţii nu au o educaţie corespunzătoare pentru a oferi un bun exemplu propriilor copii. Pentru persoanele adulte, numărul celor cu antecedente penale este foarte ridicat, prin urmare exemplele negative primite sunt indiscutabil mult mai frecvente decât cele pozitive.

În unele cazuri, atitudinea de indiferenţă a părinţilor faţă de educaţia copiilor este indusă de anumite „tradiţii" („dacă eu nu am învăţat, de ce să înveţe ei"), alteori aceasta provine din resemnare, din conştientizarea faptului că precaritatea condiţiilor materiale nu le va permite susţinerea financiară a studiilor copiilor după absolvirea învăţământului obligatoriu. Gimnaziul, întrucât nu oferă şansa profesionalizării, a ocupării unui loc de muncă, este considerat, în ultimă instanţă, aproape inutil. O astfel de atitudine, chiar dacă nu este exprimată explicit, transpare totuşi din unele intervenţii ale părinţilor în cadrul interviurilor de grup organizate de şcoală.

Pe lângă pesimismul privind evoluţia şi devenirea copilului prin şcoală, generat de constrângerile de natură materială şi financiară, intervenţiile părinţilor evidenţiază şi obstacole de alt ordin, în cazul concret la care mă refer acestea vizând deficienţele reţelei şcolare care blochează accesul populaţiei şcolare din zonele rurale, în special din cele mai izolate, la educaţia de nivel secundar.

Pentru a preveni absenteismul, este bine ca mediul şcolar să devină sensibil la trebuinţele educaţionale, dar şi la cele emoţionale ale elevilor, şcoala să ofere tuturor elevilor, indiferent de etnie, sentimentul că sunt în siguranţă, că sunt acceptaţi şi valorizaţi.

Este necesară prezenţa unor consilieri în unităţile de învăţământ care să asigure, prin programe bine definite, asistenţă atât copiilor cu comportament deviant, cât şi să medieze comunicarea acestora cu familiile, de asemenea, existenţa unor programe de prevenire a absenteismului şcolar care să se desfăşoare la nivel de unitate şcolară. De asemenea, desfăşurarea unor programe de instruire a părinţiilor, pentru o mai bună relaţionare, comunicare cu copii care au tendinţe de comportament deviant, asigurarea confidenţialităţii în desfăşurarea acestor programe, ar fi de bun augur.

Cea mai utilă metodă o reprezintă discuţiile cu părinţii, prin invitarea lor la şcoală sau prin vizite la domiciliul acestora, dar această acţiune este numai o soluţie preliminară: şcoala intră în

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)

contact cu familia pentru a informa asupra situaţiei copilului, pentru a motiva părinţii să se informeze şi să identifice cauzele care au condus la absenteism, abandon şi pentru a stimula interesul acestora pentru instruirea copiilor. Există însă o mare varietate de factori care pot să împiedice familia să sprijine demersul şcolii, ceea ce înseamnă că dialogul nu este de cele mai multe ori suficient şi nu poate, în sine, să conducă la rezolvarea problemei participării şcolare, de aceea cred că anumite proiecte cu obiective bine definite ar avea un impact mult mai pozitiv.

Obiectivele unor proiecte viitoare ar putea fi :

- creerea unei şcoli cu o atmosferă primitoare şi expresivă;
- organizarea de activităţi extraşcolare cu puternice vaalenţe educative;
- dezvoltarea unei oferte educaţionale pentru părinţii
- proiectarea ofertei curriculare în vederea valorificării specificului cultural al etniei rromă precum şi dezvoltarea unor forme alternative de învăţământ;
- adaptatea la nevoile educaţionale ale copiilor (clase de recuperare, învăţământ cu frecvenţă redusă).
- prevenirea problemelor de comportament şi remedierea lor;
- protecţia şi apărarea socială a elevilor, grupurilor şi şcolii faţă de diferite acte deviante;
- restabilirea disciplinei şcolare, perturbată prin conduite de devianţă şcolară;
- aplicarea de programe sociale, economice şi culturale de sprijinire a elevilor defavorizaţi social sau care să diminueze, în limita posibilităţilor, diferenţele de potenţial în vederea unei bune adaptări şcolare;

Ar fi necesar ca programele pentru prevenirea absenteismului să devină mult mai intensive, să fie desfăşurate cu o anumită constanţă, exercitate de la nivelul mai multor identităţi specializate care să colaboreze între ele, nu să acţioneze individual.

BIBLIOGRAPHY

Gal, *Denisia*, (2007), *Metode de grup în asistenţa socială*, (suport de curs), Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca.

Jigău, M. (1998), *Factorii reuşitei şcolare*. Bucureşti: Editura Grafo Art.

Marian,Claudia, (2011), *Agsivtata în şcoală . Determinări, mecanisme şi traiectorii*. Ed.Limes, Cluj Napoca

Nemţu, Cristina, (2003), *Devianta scolara. Ghid de interventie in cazul problemelor de comportament al elevilor*, Editura Polirom, Iasi, 2003

Răchişan, Delia-Anamaria, (2018), *Metode de Cercetare*, Ed.Argonaut&Ed.Mega, Cluj Napoca.

Stănciulescu, E., (1997),*Sociologia educatiei familiale*. vol. I, Iaşi: Editura Polirom

Vrasmas E.A., (2002), *Consilierea şi educaţia părinţilor*. Bucureşti: Editura Aramis

Wills, *E. (1960), Throw Away Thy Rod, Victor Golancz*, Londra, p.60-65.

BDD-A29510 © 2019 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:01:05 UTC)